

Sygn. akt III AUz 110/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Barbara Białecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy **M. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia **C. T.**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 października 2011 r. sygn. akt VII U 329/10

p o s t a n a w i a :

- 1. uchylić zaskarżone postanowienie;**
- 2. zwrócić C. T. z Kasy Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) uiszczoną tytułem opłaty od zażalenia.**

Sygn. akt III AUz 110/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 października 2011r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń w sprawie M. T. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy wymierzył pełnomocnikowi ubezpieczonej C. T. karę porządkową grzywny w wysokości 5000 zł. za ublżenie w piśmie procesowym z dnia 22 września 2011r. sędziemu Sądu Okręgowego w Szczecinie – A. Ł. oraz biegłej sądowej z zakresu psychiatrii I. B. oraz za naruszenie powagi sądu. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pomimo wcześniejszego pisemnego pouczenia pełnomocnika ubezpieczonej, że używanie obraźliwych sformułowań godzących w dobre imię sądu i biegłych sądowych może skutkować ukaraniem grzywną do kwoty 10.000 zł., C. T. w dniu 22 września 2011r. sporządził pismo procesowe (wpłynęło do akt 26 września 2011r.) zawierające szereg obelg pod adresem biegłej oraz sędziego. Powołując treść art. 49 § 1 usp Sąd Okręgowy uznał, że ublżenie na piśmie jest o wiele bardziej naganne niż emocjonalne, spontaniczne słowa wypowiedziane w czasie rozprawy.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł C. T., wnosząc o jego uchylenie. Skarżący podniósł, że nie nastąpiła żadna obraza Sądu ani nie została naruszona niczyja godność. Ponadto powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2011r. w sprawie IKZP 8/11.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu aczkolwiek prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy, że C. T. w piśmie z dnia 22 września 2011r. zawarł treści naganne, obraźliwe w stosunku do sędziego i biegłej sądowej.

Jednakże z treści art. 49 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) w razie naruszenia powagi, spokoju lub porządku czynności sądowych albo ublżenia sądowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie, sąd może ukarać winnego karą porządkową grzywny w wysokości do 10.000 złotych lub karą pozbawienia wolności do czternastu dni; osobie pozbawionej wolności, w tym także tymczasowo aresztowanej, można wymierzyć karę przewidzianą w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności albo w przepisach o wykonywaniu tymczasowego aresztowania.

W związku z ujawnionymi rozbieżnościami w orzecznictwie sądowym w tej materii Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów w dniu 26 października 2011r. w sprawie IKZP 8/11, podjął uchwałę, że kary porządkowe określone w art. 49 § 1 u.s.p. mogą być stosowane tylko wobec osób obecnych w czasie i miejscu wykonywania czynności sądowych, gdy osoby te bądź to naruszają powagę, spokój lub porządek tych czynności, bądź to ublżają sądowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w tej czynności, niezależnie od tego, w jakiej formie to czynią. Kar tych nie stosuje się natomiast do czynów co prawda naruszających dobra chronione przepisem art. 49 § 1 wskazanej wyżej ustawy, dokonanych jednak poza miejscem i czasem rozprawy, posiedzenia lub innej czynności sądowej, w tym w szczególności w formie pisma złożonego do sądu (OSNKW 2011/10/87, LEX nr 1023740). Sąd Najwyższy przyjął, iż istota unormowań składających się na "policję sesyjną" sprowadza się do doraźnego utrzymania powagi sądu, co jest potrzebne i możliwe jedynie wtedy, gdy określone w tym przepisie kary porządkowe zapewniają możliwość natychmiastowego reagowania przez sąd orzekający na naruszenia powagi, spokoju lub porządku czynności sądowych albo ublżanie sądowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w rozprawie, posiedzeniu albo w innej czynności procesowej z udziałem sądu.

Skoro zatem skarżący ublżył sędziemu i biegłej sądowej w piśmie procesowym nie może mieć do niego zastosowania omawiany wyżej przepis. Jednakże taka wykładnia przepisu nie zapewnia bezkarności osób przejawiających zachowania naruszające dobra wymienione w tym przepisie, tyle tylko, że podejmowane poza miejscem i czasem rozprawy, posiedzenia lub innej czynności sądowej, a zatem także bezkarności autorów pism naruszających powagę sądu albo ublżających w pismach kierowanych do sądu temu organowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie. W razie stwierdzenia, że tego rodzaju czyny zawierają znamiona przestępstw ściganych z urzędu (np. określonych w art. 226 § 1 k.k., art. 232 k.k., art. 245 k.k.), sąd powinien zawiadomić, na podstawie art. 304 § 2 k.p.k., właściwego prokuratora, natomiast w odniesieniu do czynów zawierających znamiona przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego (np. określonych w art. 212 § 1 k.k., art. 216 § 1 k.k.) powinien w miarę potrzeby, na podstawie art. 16 § 2 k.p.k., udzielić osobom pokrzywdzonym informacji o obowiązujących w tej kwestii przepisach.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie 1 sentencji na podstawie art. 397 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c.

O kosztach Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 79 ust.1 pkt 1c ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(t.j. Dz.U. z 2010r. Nr 90 poz.594 ze zm.).